

F. t. L. om Ændr. i og Tilføjelser til L. om Rettens Pleje.

tionen er afholdt — og den volder ogsaa Domstolene forøget Ulejlighed. Bl. a. vil det Arbejde, som Fogeden har udført ved Udarbejdelsen af Udkastet til Fordelingen af Auktionsprovenu, være spildt, naar de opstaaede Tvistemaal skal forelægges en anden Dommer til Afgørelse.

Ændringsforslagene vedrørende §§ 591, 592, 593, 1ste Stykke og 595 er Konsekvenser af de to fornævnte Forslag.

Til § 86.

(Retsplejelovens § 573).

Forslaget stilles for at fjerne en Inkurie i Paragraffen, som har gjort Henvisningen i § 589 misvisende.

Til § 90, 2den Del.

(Retsplejelovens § 593, nyt 3die Stykke).

Medens Grænsen mellem Anke og Kære i borgerlige Domssager næppe i Praksis fremkalder Tvivl, er det, som Erfaringen viser, ikke sjældent vanskeligt at afgøre, om Klager over Fogedforretninger rettelig skal gøres gældende ved det ene eller det andet Retsmiddel, jfr. Lovens § 593. Saafernt Klageren har valgt at anke, vil Landsretten maaske ikke ex officio finde sig foranlediget til at afvise Sagen, selv om den finder, at Klagen burde være fremsat som Kære, men i det omvendte Tilfælde vil Afvisning ex officio formentlig vanskeligt kunne undgaas, og i begge Tilfælde vil Spørgsmaalet om Afvisning efter Paastand altid kunne rejses. Naar Anke- eller Kæresagen imidlertid afvises, fordi det findes, at det urigtige Retsmiddel er bragt i Anvendelse, vil det let kunne hændes, at Fristen er udløben, inden Landsrettens Afgørelse falder, og Klageren vil da være henvist til at søge Oprensning hos Justitsministeriet, hvilket vil tage Tid og volde Ulejlighed for Klageren og vedkommende Myndigheder.

Da det navnlig ved Fogedforretninger er af Vigtighed, at Sagerne fremmes hurtigt og uden overflødige Formaliteter, synes der at være god Grund til at overlade til Landsretten — i Stedet for at afvise Kæremaalet eller Ankesagen — at henvise Klageren til at gaa frem paa den efter Rettens Mening korrekte Maade, saaledes at det staar ham aabent, uanset Ankefristens (Kærefristens) Udløb, at benytte det ham saaledes anviste Retsmiddel indenfor en passende Frist, f. Eks. 14 Dage.

Forslaget tilsigter, i Overensstemmelse med Indstilling fra Retsplejeudvalget, at hjemle en saadan Fremgangsmaade, til

Forelagte Lovforslag m. m.

Støtte for hvilken der ogsaa kan henvises til Retsplejelovens § 20, 2det Stykke, 2det Punktum, § 272, 2det Stykke, sidste Punktum, og Grundsaetningen i § 399.

Til § 94.

(Retsplejelovens § 601).

(Lovforslag 1923—24 § 47).

Forslaget gaa ud paa at lette Forkyndelsen af Udpantningskendelser for Underholdsbidrag ved Sognefogden (Politiet) ved at frafalde Lovens almindelige Krav om, at den, for hvem noget forkyndes, skal have en Genpart deraf, hvilket i de heromhandlede Tilfælde synes unødvendigt.

Til §§ 98 og 99.

(Retsplejelovens §§ 609 og 628).

Forslagene, der er anbefalet af Retsplejeudvalget, tilsigter for Ind- og Udsættelsesforretninger samt Arrestforretninger at aabne Adgang til at lade Forretningen paabegynde paa Fogedens Kontor paa lignende Maade, som det for Eksekutionsforretninger er hjemlet i Retsplejelovens § 516, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 169 af 1. Maj 1923 § 7, og i § 520, 2det Stykke, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 45.

Til § 100.

(Retsplejelovens § 645).

Forslaget tilsigter udtrykkeligt at fastslaa, at Kærefristen i Tilfælde af Fogdens Nægtelse af at foretage Arrest eller nedlægge Forbud (jfr. § 652) er 4 Uger, idet Lovens Kapitel 53 ikke nævner Kærefristen for de deromhandlede Fogedforretninger, der er fastsat i §§ 537 og 592, jfr. Ugeskrift for Retsvæsen 1921, A, Side 69.

Til § 102.

(Retsplejelovens § 678).

Forslaget stilles for at fjerne den Tvivl, der i Praksis har været rejst om, hvorvidt Fristen for Anke fra Sø- og Handelsrettens Skifteretsafdeling er 4 Uger, jfr. § 674, eller 8 Uger, jfr. § 397.

Til §§ 103—108, 112, 113, 118, 140 og 147. (Retsplejelovens §§ 687—689, 691, 701, 705, 731, 732, 778, 916 og 983).

(Betænkning 1922 §§ 13—18 og 24).

Forslaget gaar ud paa at ændre Retsplejelovens Regler om Fordelingen af Straffesager mellem Landsret og Underret i Overensstemmelse med Straffeprocessudvalgets Udkast, dog at man ikke afskærer „Tilstaaelsessager“ fra at blive behandlet under